

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Sentința civilă nr. 2282/LM/2012

DOSAR NR. 5303/97/2012

Sedința publică din data de 10 octombrie 2012

PREȘEDINTE: - Badistru Ella Cristina - judecător
- Oșan Adriana Geta - asistent judiciar
- Santamarian Gabriela - asistent judiciar
- Colibă Cornelia Mariana - grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat, reclamanta Toader Ionela Lucia împotriva pârâtului Școala Generală „Andrei Șaguna” Deva, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind reprezentantul pârâtului.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, depune la dosar adeverința emisă de unitatea școlară din care reiese că plata salariilor este în data de 10 ale fiecărei luni. Arată că nu mai are alte cereri de formulat și solicită cuvântul pe fond.

Instanța unește excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune cu privire la perioada 01.10.2008 – 31.05.2009, cu fondul cauzei și nefiind formulate alte cereri ori solicitate alte probe, apreciază încheiată faza probatorie și acordă cuvântul pe excepție și în fond.

Reprezentanta reclamantei arată că lasă la aprecierea instanței excepția invocată, și solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată și înregistrată la această instanță sub nr. 5303/97/2012, **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta Toader Ionela Lucia, a chemat în judecată pe pârâții Inspectoratul Școlar al jud. Hunedoara și ȘCOALA GENERALĂ „ANDREI ȘAGUNA”, solicitând obligarea pârâților la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, pentru aprobarea O.G. nr. 15/2008, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de rata inflației, la data plății efective.

Acțiunea este scutită de la plata *taxei de timbru*, conform art. 270 din Codul muncii.

În fapt, reclamanta a arătat că prin O.G. nr. 15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ s-a prevăzut ca în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic de predare/instruire practică, respectiv personalul didactic auxiliar din învățământ, se majorează cu coeficienții de multiplicare prevăzuți în Anexele 2 și 3 la O.G. nr. 15/2008 și că această ordonanță deși a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008 nu a fost pusă nici în prezent în aplicare.

De asemenea se mai menționează că Legea nr. 221/2008 a fost supusă controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională prin decizia nr. 1093/15.10.2008 a constatat că este o lege constituțională.

Ulterior, s-a emis O.U.G. nr. 136/2008 prin care s-a amânat punerea în aplicare a creșterilor salariale stabilite prin Legea nr. 221/2008, ordonanța declarată neconstituțională prin decizia nr. 1221/12.11.2008 a Curții Constituționale, dar cu toate acestea, la data de 11.11.2008, s-a emis o nouă ordonanță, respectiv O.U.G. nr. 1512/2008 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 151/2008, față de care reclamantii invocă excepția de neconstituționalitate, solicitând suspendarea cauzei în baza art. 29 din Legea nr. 47/1992.

De asemenea s-a invocat și excepția de neconstituționalitate a prev. art. 2 și 3 din O.U.G. nr. 1/2009, iar ulterior prin cererea depusă la dosar, s-au invocat și excepțiile de neconstituționalitate ale art. 2 și 3 din O.U.G. nr. 31/2009 și ale art. 2 din O.U.G. nr. 41/2009.

În susținerea excepțiilor s-a arătat, că prin aceste ordonanțe se încalcă prev. art. alin. 4 și 5 și ale art. 61 din Constituție, precum și art. 115 și 116 din Constituție, fiind afectate drepturile constituționale ale personalului didactic, respectiv dreptul la un nivel de trai decent, consacrat de art. 47 din legea fundamentală.

Instanța a dispus sesizarea Curții Constituționale pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate mai sus menționate, suspendând judecarea cauzei pe perioada soluționării acestor excepții.

Prin decizia nr. 315/23 martie 2010, Curtea Constituțională a respins ca devenite inadmisibile excepțiile invocate de Sindicatul Învățământ Preuniversitar al jud. Hunedoara. În considerentele deciziei Curtea a reținut că s-a mai pronunțat asupra acestor excepții, constatându-se neconstituționalitatea dispozițiilor invocate, astfel că, în condițiile art. 29 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, excepțiile de neconstituționalitate s-au respins ca devenite inadmisibile.

Pârâții, deși legal citați, nu au depus întâmpinare și nici acte în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

Cu privire la excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu cu privire la perioada 01.10.2008 – 31.05.2009, se constată că această excepție este întemeiată, astfel că va fi admisă, pentru următoarele considerente:

Potrivit disp. art. 1 și 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă „dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție”, iar “termenul prescripției este de 3 ani.”

Față de obiectul dosarului, se constată că în speță sunt aplicabile și disp. art. 283 al. 1, lit. c, Codul muncii potrivit căroră „cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate...în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator”.

Raportat la drepturile salariale pretinse pentru perioada 01.10.2008 – 31.05.2009, scadente în data de 10 a lunii următoare, conform adevărului de la fila 11, astfel că salariul aferent lunii mai 2009 a devenit scadent la data de 10.06.2009, având în vedere și faptul că prezenta acțiune a fost formulată doar la data de 25.06.2012, cu depășirea termenului de 3 ani, rezultă că se impune admiterea excepției prescripției parțiale a dreptului la acțiune, cu privire la perioada 01.10.2008 – 31.12.2008.

Se apreciază că nu s-a împlinit termenul de prescripție în ce privește drepturile salariale aferente lunii iunie 2009, raportat la data formulării acțiunii, întrucât acestea au devenit scadente doar în data de 10 a lunii următoare.

Cu privire la fondul cauzei:

Din adeverința nr. 1456/05.06.2012, depusă la dosar la fila 4, rezultă că reclamanta a fost angajata pârâtei unitate de învățământ în perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, în funcția de profesor învățământ primar.

Prin O.G nr. 15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest motiv a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr. 1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr. 221/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr. 136/2008, dispozițiile Legii nr. 221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prev. O.U.G. nr. 136/2008, de către Avocatul Poporului, prin decizia nr. 1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul emite o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr. 151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională prin decizia nr. 842/2.06.2009, constată neconstituționale prev. art. I, pct. 2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin O.U.G. nr. 1/2009 modifică dispozițiile O.G. nr. 15/2008 și ale Legii nr. 221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr. 31/2009 și O.U.G. nr. 41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr. 1/2009.

Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a acestor ordonanțe, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1065 din 14.07.2009, respinge ca devenite inadmisibile excepțiile, întrucât prin decizia nr. 842/02.06.2009 și decizia nr. 989 din 30.09.2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile O.U.G. nr. 151/2008 și cele ale O.U.G. nr. 1/2009, instanța, raportat la prev. art. 31 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 47/1992, republicată, se constată că pretențiile deduse judecătii sunt întemeiate pe disp. Legii nr. 221/2008, lege prin care au fost aprobate prev. O.G. nr. 151/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse O.G. nr. 15/2008, prin disp. art. I, pct. 2 și 3 din O.U.G. nr. 31/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse O.G. nr. 151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 221/2008, este în vigoare. Drept consecință, potrivit art. 169 alin. 1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciu, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, potrivit art. 157 alin. 2 din Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, se va admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu de instanța de judecată, cu privire la perioada 01.10.2008 – 31.05.2009, va fi admisă în parte acțiunea formulată.

Ca urmare, vor fi obligați pârâții la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite, în conformitate cu prev. Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.06.2009 și până la data de 31.12.2009.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 161 alin. 4 din Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Se va respinge în rest acțiunea formulată.

Văzând și disp. art. 274 din Codul de procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea în conflict de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2 Corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta Toader Ionela Lucia, cu domiciliul procesual ales la sediul Sindicatului Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, împotriva pârâților INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI HUNEDOARA cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, jud. Hunedoara și ȘCOALA GENERALĂ „ANDREI ȘAGUNA” cu sediul în Deva, str. Viitorului, nr.9, jud. Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârâți la calculul și plata către reclamantă a diferențelor salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile legii nr.221/2008, pentru perioada 25.06.2009 și până la 31.12.2009, actualizate în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10.10.2012.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENȚI JUDICIARI,
Oșan Adriana Geta, Santamarian Gabriela,

GREFIER,
Colibă Cornelia Mariana

